

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 86. An peccatum dubium se solo sit materia sufficiens Confessionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

gentia & integrè confiteri, nam hìc sunt rationes contrariæ, & ex communiter contingentibus est præsumptio contra ipsum, hinc dirigere se debet secundùm dicta n. 604. & 605. Atque ex his colligitur vix unquam circa ista fore dubium merè negativum, nisi de aliquo ignoretur, an timoratus sit, vel in confessionibus rectè instituendis antehac sollicitus fuerit necne, quando enim pro pœnitere est præsumptio juris, hæc pars censenda est probabilis, uti rectè Sit. Arrago. Sanch. & alii cum Moya n. 23. ideoque talis potest se dirigere secundùm dicta à n. 600.

613. §. 16. Si ex levi omnino fundamento dubites, aut potius timeas, aut suspiceris, an non fortè peccaris mortaliter, vel an in confessione non omiseris mortale, non ideo teneris confiteri, quia non est dubium prudens, unde sicut sine rationabili motivo incidit, sic poteris sine alio motivo contemnere: Et si tum esset obligatio confitendi, orirentur innumeri scrupuli, uti rectè cum aliis Mendo n. 2.

614. Q. 86. An peccatum dubium se solo sit materia sufficiens confessionis. R. Esset materia sufficiens, si re ipsa esset commissum, sed quia hoc incertum est, non debet se solo subjici absolutioni dandæ absolutè, uti communissimè omnes cum Platel. n. 797. quia cum possit esse non verè commissum, Sacramentum exponeretur periculo nullitatis: itaque per accidens erit obligatio addendi aliud peccatum certum saltem veniale, aut absolutio erit tantùm sub conditione danda, inquit Gormaz p. 2. n. 169. Si tamen certus esses esse veniale, & cōfitereris sub dubio, an esset mortale an veniale, non esset opus addere aliud peccatum, quia se solo esset materia

certa,

certa, *Sanch. in Decal. l. 1. c. 10. n. 3. Dicast. d. 9. n. 290.* Similiter rectè notat *Sporer n. 56.* si Confessarius ex circumstantiis personæ confitentis advertat pro certo aliquod peccatorum, quæ pœnitens sub dubio confitetur, revera esse commissum, potest absolutè absolvere, quia peccatum est declaratum, prout in conscientia est, nec Sacramentum exponitur periculo nullitatis.

Q. 87. *Ad quid teneatur, qui confessus est mortale certum tanquam dubium, vel dubium tanquam certum.* R. S. 1. Si confessus sis mortale tanquam dubium, quale tum putabas esse, & postea agnoscas esse certum, te non teneri iterum tanquam certum confiteri docent *Meroll. Leand. Caram. & alii, quos Moya t. 3. d. 1. q. 6. n. 2. & Mendo d. 10. nu. 68. referunt. Accedunt Ar. d. 31. n. 46. Escob. l. 15. n. 179. Bosco d. 7. l. 8. à n. 138. quamvis postea n. 152. revocet in dubium. Idem, absolutè tenent Stoz l. 1 p. 5. n. 170. & Sporer n. 398. nec dissentit Herinx d. 3. n. 51. quamvis absolutè nihil videatur determinare. Rationem dant 1. quia confessus es, uti habebas in conscientia, & directè es absolutus, nemo autem tenetur iterum confiteri id, à quo directè est absolutus. 2. Dubietas vel certitudo non est circumstantia se tenens ex parte objecti, quod solùm explicari debet, sed tantùm per accidens se habet ex parte intellectûs. 3. Absolutus à censura vel voto dubio non tenetur iterum absolvi, quamvis comperiat fuisse certa. Similiter in judicio forensi absolutus à crimine dubio non potest revocari ad judicium, quamvis crimen postea agnoscat certum, uti cùm commuui *Covar. Sanch. Lug. Tamb. De confes-**

l. 2.